

Joseph Pauerlin

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 831-37.

רוח קי"נה

על פטירת איש צדיק תמים ענו כהלל

אין גומרין עליו את הק"לל

כמוהה"ר ישראל קוניאן

תמ"ך נכ"נת

שוקר דלתות תורה

במדרשי

ק"ק פאדובה יע"א

○○○

שנת

יתומים קיינו ואין אב

לפ"ג

תורה

אשר יצאנו ממצרים

ביום הזה

אשר יצאנו ממצרים

ביום הזה

אשר יצאנו ממצרים

אשר יצאנו ממצרים

אשר יצאנו ממצרים

אשר יצאנו ממצרים

אשר יצאנו ממצרים

אשר יצאנו ממצרים

אשר יצאנו ממצרים

אשר יצאנו ממצרים

ויעבור עלי

רוח קינה

אל הלקח ארון האלרים * נלחו הארזלים את
 המזוקים * ונשבה ארון הקדש * כיץ הזהב
 נזר הקדש . נתבקש בישיבה של מעלה * האלוף
 המרומם על כל מעלה ותהלה . נזר החסידים
 והישרים ונאספו שמה כל ההדרים . גדול מרב
 רבי . גדול מרבי רבן . גדול מרבן שמו *
 מעלת ישראל קוניאן וצוקל"ה . הריני
 כפרה משכבו כבנו רוחני תלמידו ידירו ואוהבו *
 אשר ילך מים על ידו * יהי רצון שתהא כבוד
 מנוחתו ויגן עלינו זכות תורתו קדושתו וחסידותו
 אבי"ר . ויקרא לו אל אלרי ישראל כליל
 שבת קדש ששה ימים לחדש הוד ואדר לפניו
 דהאי שתא לשבת ענג לקדוש ידוה מכובד
 לפ"ג :

הרי זה מקט"כי המנ"ה . ערוכה בפה נלב ברכנה .
 לאים תבונה . המכולה במדות נדעות את

מטכילים נמנה . נלאבוינים הוא יתד נפנה . אנהבינו
 נקרוכינו ידיד נפסנו התורני כמכר גבריאל ישראל
 חיים יוסף יוני"א בן חכם ישמח אב בחכמה ובינה .
 וקן ננשה פנים הוא הראש לכל דבר טנקדנסה כל
 מעסיו לפס סמוס באמונה . ר"ב רחוי"מאי דיתב
 בתנוכי דליבאי . כה"סר מאיר טריאיסטי נר"ו סו"ג
 חכ"ר :

חכ"י קתני מאן דכאיב לניה . על אכידת רביה .
 נדי"ג סל אכ"ל כנתב נדמע הנעיר נועיר

מרדכי שמואל גירונדי ס"ע מק"קי פאדוובה
 יר"ק :

ז"ל :

נפשו עלה למנוח . ס' אהרן י' אהרן מו יחו
 נהו גושיהו נחזיה דלמשה . ס' אהרן י' אהרן מו יחו

איש חיל רב פעלים. ירא אלדים מאהבה כל פרוי
 קדש הלולים. ראשו כתם פז קוננותיו תלתלים
 ידיד נפש אב רחמן לאביונים אלף בינה נו"מל
 דלים האחנו בתקנת חוש השני חכמה ומצאים טובים
 כל מצאנו באמונה יסלים כמ"הר גברואל ישראל
 חיים יוסף מריאסאי כר"ג יזהיר כזכר המאכלים.

כס"ג:

הנה ספתי לא אכלא עהרומי קולי אל ה' בתפלה
 יעלה על לב כל הנלחה ברכה ותהלה. והיית רק
 למעלה. אחי"ר.

קיל סאון מעיר ומעורר אבל נאחם למדינות בכל
 עבר ופנות כי זרם קרובה. הנה על הנה.
 נאפס ע"זר ועונב מהיגון ומגנת לב כי נכבת
 נחלת ישראל
 קול הנער כאשר הנסח כחותם על לב לזכור ברית
 עולם כי לא תשכח פטירת עטרת ראשנו.
 מחמד עיכוננו. משום תפארתנו. הדרת קריתנו. ידיד
 כפסנו. ענותן כהלל. אין גומרין עלינו את ההלל
 כמו"הר נעים ומירות ישראל
 קול הנער כאשר הנא שם גר אנכי בארץ מאפלים

ונעק מרה תאכיה נאכיה. (מכריז נאומר על נשמת
 רבני יודני נאנהבני הריני כפרתי מסכבני נהיתה קפס
 אדוני צורה בצרור החיים... ההנחויס בדוק
 ירוק ברנס אחינו בעולם העלינו גיהי הצקו נסוכות
 תורתנו קדושתנו נחמידותנו ימן בעד כל קהל עדת
 בני ישראל
 קול אללי כחנח קול אללי פדרדר ג"י ה"י בכנסע
 הארץ קנ"ל אללי סופר חרזים נישפץ דלת נסנה
 במסנה שברון קנ"ל אללי חננב לבנות גיהי לאנן
 אנכי זכרון לכני ישראל
 קול אללי יחול מד"בר בא"רם ציה נעיק כלל חשך
 טמון בא"רם שאיה קול אללי יחנלל גלג"ת
 נישפך מרונת קינים נהנה נאכיה קול גהל מאהמון
 עיר ננה מסנלח ננעזב כקיר כטוי גדר הדחניה. שפה
 פזורה ישראל
 קול ענות נבורה (נלא קול ענות חלושה) אנכי
 סומע גרן אנכי ראני כבמוחזק לספוד לזרה
 נלבכותה. נמי הנא זה נאיה הנא אשר יזוד לדבר
 דבר במרום נער האומה העבריים על התמוטטות
 אכן שתיה נרצ העלילות. אם לא יכיר את מקומנו.

וּבְיִשְׂרָאֵל בְּדָוִד שְׁמוֹ . כִּי לֹא כָל הַקְּנִלֹת כְּפָרוֹס .
לְפָנַי שָׁבְתִי בְּתַמִּימִים וְהַיֹּשְׁרִים . אֲלֹהֵי הַנְּבוֹנִים אֲשֶׁר
מַעֲלֵם יֶאֱכָשֵׁי הַשֶּׁס לֶהֱס לַפֶּדֶס כִּי־תִכֶּה הַרְשֵׁת לְדַבֵּר
עַל בְּדָוִד . יִשְׂרָאֵל

קוֹל יִמְרָה בַחֲלוֹן חוֹרֵב כִּסֵּף בְּבַיִת כְּלוּיָן וּמַחֲלָגָן .
קוֹל הַקְּרִיָּה הַנּוֹמָה יוֹרֵדֶת בְּבָכִי בְּבַיִת חוֹרֵבָן .
עֲלִיָּן עַל עֵמֶק אֵילָגָן . פֶּל בָּכִי וְקוֹל אֲנַחָה בַסּוֹכֶת
בּוֹשֵׁן שֶׁל אֲדָם בְּאֵלֶּה נִכְאֲלָגָן . אֵל הַלִּקַּח אֲרָגָן הַשָּׁדִים
יֶאֱכָשֵׁי אֲפִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל

קוֹל הַמַּ"ר קָרָא . בַּצַּעַר וְצִי"רָה . וַיִּבֹּא וְנָס הַקָּטָן
בְּתוֹכָם אֲתִיף זְכִירָה מִזֶּ כִּי־הָיָה זְכוּר תּוֹכֶנָה וְתַסִּיחַ
עַל־י כִּפְסִי . בְּדָוִד אֲהַבְתֵּנוּ אֲשֶׁר אֲהַבְנוּ כִּאֲב אֵת בֶּן
יֶרֶכֶמִי אֲלוֹפִי וְעַטְרַת רֹאשִׁי אֵיכָה אֲשֶׁא לְבָדִי כִּנְבֹד
אֲנַחְתִּי יְמוֹי יִתְכַּנֵּי בַמַּדְבָּר מִלָּגָן אֲנֹרְחִים אֲעַסֶּה מִסַּפֵּד
כִּתְכִיֹס אֲבֵל כְּבִנְנֹת וְעֵפֶה . לִשְׁאֵת קִינָה עַל שִׁנְכַבֵּה

יִשְׂרָאֵל
קוֹל בְּדָוִד גִּלְגַּיִסָּף מִיֹּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבֵּת אֵת
הָאֲהַבָּה שֶׁאֲהַבְתָּ כִּפְסִי אֲהַבְתִּי . כֹּל יְמֵי שְׁמֹטְתִי־הֵן
הֵיטָה לִי עֲמוֹ חֲבֵרֹתָי . כַּחֲבָרִי דְאִיֹּב עַד . זְכֹלָא
בְּתָרוּתָא . זִיכַע יִשְׂרָאֵל

בקול מרה אזעק. אזעק ואכאק. אכה פנה דנדי!
 עוב אנתו. בקונר זמן. אוכב נאמן! נסתר
 מנגד עיני. נגיד אמוני. נחלה מכתו על אבידת
 בחירי! בקסתי את סאהבה כפסי ולא מצאתי דוגמתני.
 אנה אמנא חליפתני! אכה אמנא תמורתני! דאנה בלב
 אים יכוחסה לאחרים אכתוב בספר והעד עדים ישרים
 על ספר דברי הימים אעלה מקנת סבחי נדיק זה.
 בניב זה נכזה. רים מילין אומר ולא כל סבחי אמלל
 פן יאמרו סיומתינהו לכולהו סבחי דמרך נמנא
 כדיבור לסולל. ואעידה לי עדים נאמנים. כל העם
 אשר בסער נערים נזקנים סכיבדתינהו בחיוו כיבדתינהו
 בנניעתני. אסיפת שלום תהיה אסיפתנו ויקרא לנו אל
 אלדי ישראל
 לחונת בנועמו ולבקר בהיכלנו. עין לא ראתה
 אלדים זולתך יעסה למחכה לנו. נסמה חיה עומדת
 באמצע כרקיע נסמה ישראל
 קור דנדי הנה זה בא בחלום הלילה ניעירני ניאמר
 לי קום אחי ואחובי כי עליך הובר לעשות דע
 לך בני האיש נברואל אשר שמי ישראל בקרב
 יוסף ה' לו אורך ימים ושנות חיים לו נאה ולו

יאה להביא את המחברת הלז למנחה שבוראי
 הערב ויקבלה ברצון טוב להיותה אצלו מנחת
 זכרון מזכרת הידידות והאהבה שעברה ביני לבינו.
 וכך עלה בדעתי אחרי הסנות החלום פעמים ביום
 שנשלמו שלשים לפטירתו שלקחתי הקולמוס לכתוב על
 הענין המר הלז. אבל כרבע חזרתי לאחורי כי סעיפי
 ישיבוכי שזה עזות פנים. לילך במנ'עלות מטנלי'אות
 אבל קני'כיס ורנזכיס. וכל שכן בהעלותי על לבבי
 רוב קי'כורי לעבודתני. של מסי'ח כל עצמותי יאחזמו
 רעד וכמו למים כל חיותנו. ומה אעכה ומה אומר
 אם מצב שפלותי. לא הכיח אותי להראות בפועל מה
 שהייתי חייב לו מרב טוב לבית ישראל. שהספיע
 לי בכח נאל. אמנם ענוותנות אדוכי. היא סמכתני.
 ולא יבזה מנחת עני. וכהיום דעבר עלי רוח קינה
 הלז אשר כתבתי בע"ט הכאב נבדיו הדמענות ובכי
 נקול זנענת. אמרתי להקרבה מנחת סי למצ'יר להראנת
 כי איכי כפני טונה ח'ג על כל החסדים והטובות
 שקבלתי ממנו ומכל משפחתני. הרמה הנשאה והכבדת
 אשר התורה נלומדים אנהבת ומכבדת. אתה ה'
 תשמריה. וככה רצון תעטריה. ולטובה תמלא כל

מִשְׁאַלְנֵתֶיךָ כִּי כִסַּפֵּךְ אֵינִי בִּסְסֹחַ דָּכָה יֹזְכֵנִי ה' לִחְיֵי
הַעֲהָבָה כִּאֲשֶׁר לַעֲוֹלָם חֲקוּק עַל לִבִּי רַב חֶסֶד טַעֲשֵׁנִי
עַמְדֵי . וְהֵינִי לִי לְמַשִּׁיב כַּפַּי אַחֲרַי צַרְתִּי . וְהַצִּילֵנִי
מִיַּד הָאֲרִי וּמִיַּד הַדּוֹב אֲנֹשֵׁי רִשְׁעֵי תִרְגֵּי וְנִדְרֵי בַעֲדַי .
עֲבָאֲמַנְעוּתֶם הַטּוֹבָה הַפֶּר הַשֵּׁיִת עֲצַת כָּל הַקָּמוּם עָלַי
לְהַעֲבִי וְקִלְקַל מַחֲסָבוֹת הַבְּעוֹנִים אֲשֶׁר לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הֵמָּה נֹזְכֵינִי בְּדִינִי בַעֲסֵם וְנִשְׁתִּים עַד שֶׁתִּלַּעְתֶּם הַלְכֵנוּ
בַּפִּתִּי כַּפֵּס אֲשֶׁר עַל כֵּן אָמְרוּ רַבְּנֵי מִגְּלַבְלִין זְכוּת
עֲיֵי זְכָאִי . רַחֲמוּנֵי דְכַפְּסָאִי . וְצַרְיָאֵל בְּקוֹרְאֵי שְׁמוֹ .
דְּמוֹסֶרֶת עֲנוּסִים עַל שְׁכֻמוֹ . כֵּן ה' אֱלֹדִים יִשִּׁיב לִנִּי . כָּל
חַנּוּתֵי מִי צָרָתִי שֶׁבְּמִקְדָּם אֲנִי יָמִים בִּימֵינוּ . עוֹשֶׁר
וְכַכּוֹד בְּשִׁמְאֵלֵנִי . יָנֵס לְרַבּוֹת צַרְיָאוֹת נִשְׁלָנָה . עַד זִקְנָה
נִסִּיבָה . נִבִּינִי נִבִּינִי יִהְיֶה לְרַבָּן אֲמַרֵּי פִי וְהַגִּינֵן לִבִּי
לְעַבְדֵי לְקַבֵּל . זֹאת הַמַּכְחָה הַקְּטָנָה לְעַרְבֵנוֹן חוֹק וְנִאֲמִין
וְלֹאֲנֵת חֶכְמָא וְנַחֲסֵי דְרֵא . גְּלַחְנֵינֵי אֵת הָאֵלֶּכָּה טוֹבָה נַחֲמֵי כִּנְת
שֵׁים לִי עֲמוֹ עַל כָּל זֵמָה שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל עַל סוֹבְתֵי וְהַלְחֵתִי
אֲחֻזִּיקָא עֵיבַנְתָּא וְעַל כָּל אֵתָן אֲלֵף אֲלֵנִי תִשְׁנֹאֲנֵת
חֵן חֵן לְ הַמַּכְחָה הַקְּטָנָה לְעַרְבֵנוֹן חוֹק וְנִאֲמִין יִשְׂרָאֵל
קוֹל הַמּוֹסִיף לְחַלְנֵת פִּינוֹן שִׁיקְבֵּל צַרְבָּן קוֹמָן מִנְחַת
הַלֵּל . כְּמוֹכֵי הַיּוֹם נִבְזָה גְּאִוְסִים חֲדָלִי . עֲבָן לֹא אֲזַרְא

משלח ר"ת שעון לעבד גערה פי כל ביתי לבגס סנים
 בהיותי סמוך ומנפעה למבחר הכבדים. המקרב את
 אלהיני. והאנה את קרובי כאהבת יסף ל ישראל
 קול תפלה קנל תחכה. אתפלל לפני טוכן מענס
 . אסף נהקתו כהרי אלי. יהננס ונסא סוכב
 מערפתו עד ינכה בית הארון והאויאל. על ידי
 מסוח בן דוד הנה הנאל. כן יעסה ס' אלדי שבאות
 אלדי ישראל ויהי לה יום ויהי לה יום ויהי לה יום
 ישראל

קנל העכור מאיש מר נכאב וכעב

הנעיר כודכי שמואל גירונדי ס"ט:

פה פארוכה יע"א

אחד עשר יום לאחר

האביב כי אסן שנת

ואני תמיד עמך לפ"ק:

זלד דהלגך ובכה דאהב הכאמן בעבנדת אנהבנ .
 ידיד נפסן ענדנ באבני ל"ו יקטף בקנזר סניס
 אהובו מלמדו גרבן שלימדו תורה וסתכהב עמו באהבס
 אחנה שלום גרעות נהדריכו בדרך יסרה . אז יתנדל
 דהכאב ונתרבה דהאגה נהאכחה נתרב קול זנחה .
 על כי ערבה כל שמחה . שתיס הכה קנראנתי ביום
 מר זרה נתוכחה חכני אתס ריעי . כי כלג
 בדמענת עיכי חמרמרנ מעי . אל תאיזנו לכחמני פליאס
 דעת ממני . דרך עוצב בי . יגון בלבבי . בפטירת
 אבי אבי . עטרה לראשי מנרי גרבי . ידידי נאהבני .
 גדול ביהודה ובישראל סמו . רגיל נפרקו כאס נמרנזס
 לעמו . קול לנ קול אליו כיבד את ה' מברננו מלאך
 מליץ טוב נסכינגר בין ישראל ובין קננו נזר החסידים
 נהיסרים . הנלך צדקנת גדובר מיסרים . אב לאבינוס
 פאר דרסניס האלנף התורכי הכלל . ענותן כהלל .
 עמיתי בתורה נכמזנת הככבדות . סר מעלנת המדות
 החמודות . רב נהוראי . רחימא דנפסאי . באתדבקנתא
 דנחא ברנחא יתיב בתונכי דליבאי . חכימא נפריסא .
 חסינא קדיסא . כס"ת כמנה"רר ישראל קוניאז הכ"מ
 זכנ"קל נהיתה נפס אדנכי בצרור החיים . . . . . הכנחיים

כתונת בר קדש לחדש אור ב' היא לכל חסידיו
 דהאי שתא יחל ישראל אל ה' כי עם ה' החסד
 חסד נהרבה עמו פדות והוא יפדה את ישראל מכל
 עונותיו. וינילסו מכל צרותיו. בגלות החל הזה. דל
 נרזה יקים מעפר דל (פרט הסכה) מאשפות ירים
 אביון. ותכנה ותכונן האפריזן בבי'א:

צדיק כתמר פרח כארז בלבנון במחנה קדשנו.
 פאדובה עיר מולדתנו. ונהרביץ תורת בהודס נהדרה.
 בקלתינו המעטירה. אתה ה' תשמריה. וכנינה רנון
 תעטריה. ולטובה תמלא כל משאלותיה אמן:

חצבי ישראל! אהס אהובי! המנת יפריד ביני ובייך!
 הימים ימי מעט נרעים נהצרות צרותי אשר
 עברנו עליו מיום היותי תחת כנפי למודך ואהבתך
 לא הפרנו חקי ולא חלפנו תאותי לראות בטובת מפעליך
 לשמוח בשמחת אזהרותיך. ולהתהלל בזכרון היותי
 תלמידך נזאת נחמתי בעניי כי קרבת אותי כבן
 נכאח ואהבס עזס עברס בינינו כל ימך נסנותיך.
 אהבס שאינס תלניס בדבר בפרט בהיותינו חברים
 ללמד את נערי בני ישראל בתלמוד תורה אשר
 במחנה אלדים זס גדלתנו כאב ברנב חנתך. ואע"פי

ססייתי רוצה להיות כפוף תחתיו. כאשר יאה נאה
 לתלמוד טיהים כפוף לרבו אנהנו לא רצית מרוב
 ענוותנותו. והעדת לי כמה פעמים או חברותא
 בחברי דאיוב או פרידותא וכבר אני מוחל על
 כבודי מ'י ית'נך כא'ח (לפ'ק הסנה) לי אשרי שזכיתי
 להיות בחברתך אנשים אחים אנחנו בלא הפרש
 בינינו גדולה האהבה שמקלקלת את השורה בך
 יקיר אתה לי מיום דעתי אותך רצונו של אדם
 הוא כבודו זה יהיה כלל גדול בידך: כן דברת לי
 הרבה פעמים באהבתך ונחמלתך. ועם כל המודעות
 הללו לא שמעתי בזה בהחלט לקולך. כי תהלה לאל
 יתברך קיימתי בך מצות כיבוד אב ורב אהבת אב
 וקרוב חיבת ריע נאהב כיבדתיו בחייו. טוב לי
 כי זכיתי ליצוק מים על ידיך. כיבדתיו בחייו ולא
 יכולתי לעזובך מעת שנספלת על ערס דני כאמן עלי
 הדיין כי עשיתי כל האפשרי על רפואתך לא כתרחתני
 ממתך כל שכן דכך היה תשוקתך. ועד האנחה
 האחרונה הראיתני חבתך. כי רצית קודם כמיעתך.
 לשפיע עלי שפע ברכותיך. וככל כחי עבדתיו
 כאשר היה החיוב לבן רוחני לשרת אב בחכמה מלמדו

להועיל סהדריכו בדרך ילך עד רגע אשר יבאתה
 נשמתך בטרה באחד (מנין האנשים שהיו עם בשעת
 פטירתו) והלכה בישיבה עליונה ליהנות מפרי מעשיך
 הטובים שפעלת בע"הו כל זמן שהיית בחיים. חיייתך
 אשריך ישראל מי כמוך יזכה לנסוע מזה העולם
 כאשר אתה זכית ליפטר בפסוקי יבק ובפנים שנחקות
 כלפי אנהיך ותלמידך. אשר זכו לימנא אז בעת
 פטירתך: המאורעות כי רבו לא יכלו לכבות את
 אהבתי את יראתי ואת חסקי לעבודתך. כיבדתך
 בגיעתך. לקיים כל הדברים שאמרת לי דנקא בלחיסה
 פה אל פה בצונאתך. בכל עניני נוסף נוסף נשמתך.
 על כן חכמי אלדים אע"פי שגדל הכאב מאד כי אנד
 כנחי ותנחלתי למנא ידיר נפש אב הרחמן כמותך.
 להקריב אליך את לבי ואת נפשי עם אנהנתי כי
 רבו בגלל פרידותך ממני ומאתי בליל שבת קדש
 בשעה תשיעית. לסדר ציץ נזר הקדש גיסתחו ישראל
 על ראש המטה (מנין סני חיוג) הפכת ענמך לנד
 הסכינה ואמרת בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי ה'
 אל אמת ובכתוב הזה פסקת דבורך במילת אמת
 (המכוונת למדת התפארת של ישראל סבא כידוע לי"ח)

למס ס' אלדיך גלקדנש ישראל כי פארך אבן יקרה
 לתפארת במקדשנו זבול קדשנו גתפארתנו בישראל
 יהפאר לשמוע בקולו (לפ"ק הסנה) גלדבקה בג
 הפלה ה' חסיד לג ליהנות מויו סכינתו לישראל
 תפארתי ישראל אשר בך אתפאר כי מינס סכאתי
 לבית מדרשך לשתנות בצמח את דבריך עד יום
 פטירתך. אהבת עולם אהבתיך לפ"ק: נר לי עליך
 אחי ישראל נעמת לי מאד בפלאתם אהבתך לי
 מאהבת נשים שנת מסנש לבי אנה אמנא תמורתך!
 אנה אמנא חליפתך! אנה אמנא דונמתך! יערב נא
 לך שיחי. גכפרי נא מסכנות שיחי. כי מי ישא הוד
 תהלתך. נודע ביהודה ובישראל גודל חסידותיך.

גיהי רצון שיהא כבוד מנחתיך אמן:
 ואתה קדוש חל נא פכי יגשב תהלות ישראל סגון
 זכות תורתך. לסמר גהכמהר תלמודך גידידך.
 לכחמהנו מעצבוננו גדאנתנו על פטירתך. גיוככו ליסב
 באהלה של תורה אנרך ימים גשנות יחיה גיחוס פעמי
 גאולה באופן סנתראה מחדש בשנב ס' את סוכת ציון
 כהיה אנהבים גידידים קרגבים זה לוס ישק שם גר
 (כנטרוקין ישראל קוניאן שמואל מרדכי גירונדי)

בנסיקין דרחימנותא כמדת רחמיך נחסדיך קומס ה'
 אל כסא יודיך. תחזירנו לעבודתך. בבית ענוך
 נתפארתך. יסמח ישראל בעושינו בני ציון יגילנו
 במלכס למען יחלננו יודיך הושיעה ימיגך וענני
 לפ"ק אכי"ר:

קורא נעים

הנה עמי המד"ברה ע"ט לספור לז'רה כמבכירה לפנס
 צערא. כי הזמן נרמא והנחץ הסיאכי נתסר
 דבנ"רה כיטל הדרה. זאת נעור כי כבר הורה לנו
 הגאון המופלא ראש הדרסנים מארי דאתרא מורי
 נרבי מובהק סיני נעוקר הרים הרב הכולל האלדי
 ח"ק מרכא נרכא יצהק רפאל פינצי זצו"קל אשר
 בחיים כפסג נורה בספרנו הכחמד לשוך אש דף ג'
 ע"ב כי טוב לפני האלדים לשמור העניכים ולהעלים
 סדר התנועות והיתדות כי כמסא כבר יכבדו ממנו
 בכמה עניכים כדבר החכם החבר במאמר ב"פסקא
 ע"ח נעיין להגאון מוסקאטנו ז"ל בפירגסו סמס אלג

דברי בנצינא דנהורא: נבא אחריני גבר חכם בענוו הדקדוק
 והסירה. מר כיהנ ר'ב כהנ'ראי גר'ב רח'מאי ר'ב חני'ן
 טמיה כר"נא בחיבורינ הנכבדים זמירות ישראל ורוח
 חדשה כהנא רבא ניקירא. דאין צורך להינת כאסרים
 ליתר נתנועות כי הלגו משמיעים לפעמים קול זנועות
 נותר טוב לכנור סדר העניינים בשפה ברורה מלילק
 כנפ! אנת ונשגבות ממנו לבקש היתדות והתנועות
 והחכם עיניו בראשנ יעני'ם גיבין כי זאת היא סברא
 ישרה והרינו כמנסוף על דבריהם כי טוב להגיה את
 היתד באהל יעל על רקתו של סיסרא וכן הנכרחתי
 לעשות הינם בקינה קלו שלבי כל עמי על זאת הברה
 כי רחק ממני מנחם מטיב כפשי ולזאת אין הפה
 צח לכנין אימ"רא בהרימי קולי נאקרא בצרה נזי'רה:

קִינָה

בִּיאַת יוֹם מְנוּחָה	אוֹי כִּי בְלִיל שְׁמֵחָה
מְאֹד נִבְהַלְתִּי	אֶבֶל אֲבָלִים לִי
נִהַפֵּךְ לְקוֹץ וְדַרְדַּר	יֵשׁ לְהַדְרֵשׁ אֲדָר
וְהִתְחַלַּחְתִּי:	בּוֹנֵאֶסֶף חָסִיד
לְדַל הוּא (א) נוֹתֵן עֵז	נִבְרַח חָכָם בְּעֵז
רָאָה פִּלְלֵתִי	כְּמוֹ אֵת אֲבֹתָי לֹא עוֹד
סְמוּךְ לְיוֹם פּוּרִים	צִיִּדִים מְקוּמֵי שִׁירִים
בְּיַד נִטְלֵתִי:	אֵיכָה וְלֹא אֶסְתַּר
בְּמִקְדָּשׁ אֵל	(ב) נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל
וְאֲנִי נִבְלֵתִי	עָלָה עֲרָבוֹת
מִתְהַלֵּךְ בְּתוֹמוֹ	(ג) דוֹרֵשׁ טוֹב לְעֵמוֹ
רוּעוֹתָיו נִתְרַגְּלוּ	צִדִּיק אֲשֶׁר עַל זֵד
בְּתַבּוּנָה לִימַד דַּת	וּבְמִדְרָשׁ (ד) אֵשׁ דַּת
נָתַן גְּמֻלָּתִי	תַּחַת שְׂדֵי תְבוּרָה
וּבְכָל (ו) חֶבְרָה דָּעָה	(ה) וּבְתַלְמוּד תּוֹרָה
דָּתוֹ נִאֲבַלְתִּי:	הוֹרָה עִתָּהּ בְּפִטְיִ--

יְדֹאג וַיִּדְאֵב	לְבִי לִמּוֹ אָב יִזְעַק
כִּכֹּן נִתְגַּדְלֹתִי :	עַל כִּי בְלִימוּדִי
וּמְדַרְשִׁים עֲמוּקִים	דִּינִים פְּסוּקִים
כָּל־פְּרִי הַשְּׂבִלֹתִי :	פָּנָה הוֹדֵם וַיִּזֶם
חֵיבֹרִי (ז) הַחֹקְרִים	מִי עוֹד יִלְמַד
שְׂמִפּוֹ עוֹלֹתִי :	בְּדַבָּרִים בְּרוּרִים
מִשְׁגָּב בְּעַת צָרָה	חֹמֶה הַבְּצוּרָה
מִמָּךְ הִתְנַצַּלְתִּי :	אֵיכָה פָּתַע פֶּתֶאֱוֹם
אֵיךְ זָנַחְתָּ אוֹתִי	אַהֲוִי וַיִּדְרִי
אַהֲהָ אִמְלֹלְתִי :	דוֹאג וּמְשׁוּמִים
צָרִי צְדִיק אֲשֶׁר	אָנָּה אִמְצָאָה אָנָּה
בָּבוֹז נִגְאַלְתִּי :	יָגוֹן דְּדוּרֵי יַעַת
גְּדִי מִקֶּנֶף	עַל מִי קָדוֹשׁ תִּטּוֹשׁ
עַף הוֹבֵלְתִי :	אֶךְ מֵעַדְנֵי מֶרֶץ
וְאָנָּה יִמְצָאוּ	אֵיךְ יִרְבְּצוּ עֵתָה
הֵן שָׂבוֹר שְׂבִלֹתִי :	מִרְעָה טוֹב וְשָׁמֶן
וְאֵיךְ אֶתְנַחֲמָה	הֵן אֵין מְנַחֵם לִי
הֲרִי מֵעֲלֹתִי :	מִן מִקְדָּשׁ אֵצֶא

עַד עַת יְחֻנֵּן אֶל וַיִּבְנֶה אֶרְיָאֵל
 יִסְלַח לְחַטָּאתַי אֲשֶׁר נִוְאלֹתַי׃
 הִתְחַזְּקוּ יֹאמְרוּ בַּחֲרִים לִי לָעַם
 הֵן אַתֶּם עֲבָדִים אֲנִי בַעֲלֹתַי׃

וינסף עוד המקונן בקול מר ולמנוח אונסבנו ומיודענו
 כס נונח נאמר

אַחֵי בְכוּ קוֹרוֹתַי אַתֶּם וְכָל רֵיעֵיכֶם
 וְנִדְדוּ לְרֹב תִּלְאוֹתַי וּבְכִי שָׂאוּ קוֹלְכֶם
 צְאוּ לְקִרְאֵת מִדְּכַבּוֹתַי גַּם אַתֶּם גַּם פְּנִיכֶם
 לֹא תִרְאוּ צָרוֹתַי וְלֹא אֶקְרָא עוֹד אֲלֵיכֶם
 וְהִעֲלִיתֶם אֶת עֲצָמוֹתַי מִזֶּה אַתְּכֶם
 אֶצֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים הִנִּיחֻנִּי בְּקִבְרֵיכֶם׃
 לָנוּ לְצֵאת בְּקִינָה לְעֵלוֹת עֶפְרַיִם בְּרֹאשׁ
 כִּי שָׁר אֶל הַתְּבוּנָה נִפְקַד בְּדֵרוֹשׁ הוּא רֹאשׁ
 לְזֹאת נִקְוֵן כְּבַת יַעֲנָה וְנִשְׁתָּה לְעֵנָה וְרוֹשׁ
 אֲבָדָה הָאֲמוּנָה וְדַעַת אֵין עוֹד לְדֵרוֹשׁ
 אֲנִשֵׁי הַשֶּׁכֶל וּבִינָה שָׂאוּ אוֹיְהָ עַל שְׂבָרֵיכֶם
 וְהִעֲלִיתֶם וְכוּ׃

אָהָה הִתְקַדְּרוּ עָבִים בְּשָׁמַיִם יִרְקוּ
 הַמּוֹלֵת הַכְּרוּבִים מִשְׁחָקִים זַעֲקוּ
 כְּסִילֵי שׁוֹר וְכוֹכָבִים נִאָּקוּ וְנִהָקוּ
 וַיִּרְדּוּ לְרִגְבִים וּשְׁמָה דוּבְקוּ
 זֶה לְזֶה יוֹעֲקוּ בָכָה הִבְכוּ עַל יִשְׂרָאֵל
 וְהַעֲלִיתֶם וְכוּ

אֶרֶץ אֶרֶץ אֶרֶץ הַתְּפִלִּישִׁי בְּאֶפְרַיִם
 וְקוֹנְנֵי קִינָה בְּמֶרֶץ כִּי הִשָּׁךְ אֶת אֹרֶךְ
 גּוֹדַע מִלֶּכֶךְ בְּחֶרֶץ וּסְף הַיּוֹדֵף וְהַדְּרֵךְ
 אֲמַרִי לְאֲנָשֵׁי שְׁבַרְךָ רַעַה בָּאָה אֵלֵיכֶם
 וְהַעֲלִיתֶם וְכוּ

מִתִּי דַעַת וּמִזִּמָּה הַיּוֹם נָפַל כְּבוֹדְכֶם
 וְאֲנָשֵׁי בִינָה וְחִכְמָה הַיּוֹם אָפַל מְאוֹרְכֶם
 הַיּוֹם כִּפְתָה כְּלִימָה פָּנִי לֹמְדֵי תוֹרַתְכֶם
 הַיּוֹם אֲבַד שְׁבָרֵיכֶם וְהַיּוֹם בָּא שְׁבָרֵיכֶם
 וְהַעֲלִיתֶם אֶת עֲצֻמוֹתַי מִזֶּה אֲתָכֶם
 אֶעֱלֶה אִישׁ הָאֱלֹהִים הַנִּיחֹנִי בְּקַבְרֵיכֶם

מִרְנָב סְדָאָה מֵאֵחָה סִנְחַס נִפְסֵי נַעֲרִיּוֹן לְבִי חֲמַרְמַר .

עַל כֵּן לִפְכּוּחֵי זַעֲרֵי זִמְרָה נִפְסָה מִסְפַּד מֵר .

לַעֲנֹמֶת קֶהֱל עֲדַתִּי אֲרִיד בְּסִיחֵי נֶאֱמַר :

זָרַע קְדוּשִׁים • וְחֲכָמֵי חֲרָשִׁים

עֲשִׂירִים וָרִשִׁים • אֲנִישֵׁי קֹדֶשׁ

עָרְבוּ קִינָה • בְּזִמְרָה וְאֲנִינָה .

עַל אִישׁ תְּבוּנָה • הֵרַק הַקֹּדֶשׁ

רַב מוֹעֵצָה • גְּדוֹל הָעֵצָה

יָצָא יָצָא מֵאֵת פְּנֵי הַקֹּדֶשׁ

אֲשֶׁר שָׁם נְתִיבוֹת • מֵהוֹדוֹ חֲצוּבוֹת

בְּדַעְתּוֹ חֲטוּבוֹת • וְחוֹתָם קֹדֶשׁ

וְהֵרַ בֵּין גַּפְלֵי • וְכָל חֲזִיוֹן שֶׁפֶל

וְכַכָּב אֶפֶל • מִצְנַפֶּת הַקֹּדֶשׁ

כִּי הִשְׁאֲרִית • אֱלֹהִים הַכְּרִית

וְלוֹחוֹת הַבְּרִית • סִינֵי בַקֹּדֶשׁ

אוי כי סף גילי . נגיד קהלי
הליכות אלי . מלכי בקדש
עלה אור עיני . נגיד אמוני
והיה לאדוני . תרומת קדש :

נעק מרה ברחובות קריה . תאנים נאנים . א הלח
ארנן האלקים מננו מנסנו נמסננו . יודנ
נאסנו . תלמידו כפרת מסכנו . נכאב נענב
הנעיר מרדכי שמואל גירונדי ס'ט .
מק' פארוכה יע'א :

נימוקים

(א) הוא נותן עז התיבות עולות ומספר הסנה סבו

כתבאט בישיבה של מעלה

(ב) נעים זמירות ישראל הללו רומזות לנ' דברים

אחת כי היה שליח צבור בבה"כ הגדולה אשר

במח"ק הוא ק"ק אישכנזים והיה מרונה לכל הקהל

והיה נ"כ רב של בה"כ הכל על פיו יצאו ועל פיו

יבואו: שנית כי היה בקי בהלכה נסוד: שליטת בישראל

גדול שמו וגדולי הרבנים מארץ הקדושה ומח"ל היו מריצים

אליו אגרותיהם ופסקיהם ובפרט הרב המקובל הכולל

השאי כמוה"ר אברהם יונה זלטה"ה אב"ד נר"מ דק"ק

וינציאה יע"א שהיה אנהנו כנפשו. וע"כ לא הניס

לבו לעלות במקום גדולים אע"ג שכמה פעמים הפצירו

בו שישב על כסא ההגוראה ולקבל כתר הרבנות בין

במח"ק ובין בקהלות אחרות מרגלא בפומיה הני זכ

לאריות ומכיר אכי את מקומי מועוט ערכי עלי זוט

ובביר וכו' סוף דבר עליו כאמר ועונה גדולה מכולם:

(ג') דורש טוב לעמו לנ' ב' פירוש' הא' כי היה

דרסן מופלא במתק שפתים דברים היוצאים מן

הלב נכבדים בלב הסומעים וספר דרשיותיו ה'ה

בכתובים. ב' כפשוטו וכמה פעמים הלך לפני המלכים
 והשרים לדרוש טובה לעמו וקיבלוהו בכבוד פנים יפות
 והפיקו רצונו ונתנו לו בקשתו:

(ד) אש דת נוטריקון חברת שוקדי דלתות תורה
 דסס העמיד תלמידים הרבה מאד בתנ"ך ש"ס
 ופוסקים וכו' של אש מתחלפת בחי'ת באותיות
 אח"הע:

(ה) ובתלמוד תורה גם סס לימד תורה בתבונה
 ישרה. במוסר קטורה. בין כשהיה בביתו משכים
 קדמוניות ובין עתה בת"ת דרבים אשר העמידו קק"י
 הלזה דשכח לשי"ת עודנו עומד על תלג:

(ו) ובכל חברה זה רומז שהיה מלמד בכל החבורות
 אשר במח"ק ה"ה שוקדי דלתות תורה הכל.
 מטיבי צעד. ענשי טוב בלימוד הבוקר שהיה עושה
 עושה בכבודו ובעצמו. מלביש ערומים. גמילות
 חסדים. משמרת החדש. בעלי ברית אברהם לנמדי
 תורה וכו' וכו' שבכלם היה ראשון לכל דבר שבקדושה:

(ז) חיבורי החוקרים הלא המה שנתחברו מחכמי
 אומתנו הקדושה. כמו חיבורי הרמ"ם ז"ל הרבים
 הרב עקדת יצחק. הרב מאיר איוב בנו. עיקרים.

כנוריו חובת הלכנות. ספרי המליץ בדרשו. חיבורי
 הרב אברבנאל. חיבורי הר"ם אלמונטונו ס' אמונות
 להבינו סעדיה גאון. חיבורי הר"ם אלבילדה. פירנסי
 הרא"ב ונהרלב"ג. הר"ן' סנעיב. הרש"ב. הרב מנשה
 בן ישראל. הגאון האלדי רבינו הרב אמונת חכמים.
 נכאלה רבים נכבדים אשר שם לפני בני ישראל סימה
 בפיהם של תלמידיו הנחמדים הגדול שבכולם ידידי
 נאהובי אשר ככפשי המשכיל נכונן כמר יוסף אמנסי
 הי"ג ובפי אחי הנעיר המקונן מלבד שידע גם בספרי
 הרפואות והטבעיים של חכמי האומות באופן שהיה
 כבוד אומתינו נקהלינו. גם בהיותנו ביניהם אשר גם
 מהם היה אהוב נחמד למטה איזהו בן הע"ב כל
 שכבוד זקינינו כבוד זי"עא.

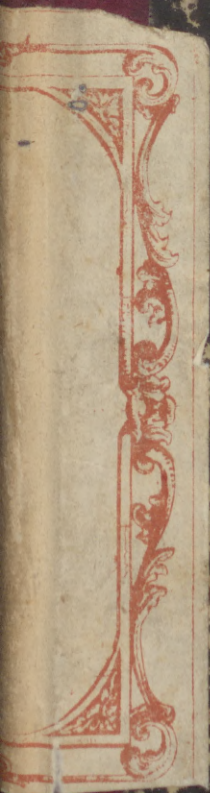

B

831-

837.

סֵפֶר יְדִידוֹת

Mant 1738

רְחֵשׁ

רוֹמְקִינָה

Reggio

1824

חִידָה

לִישְׁבֵּטוֹב

Livorno

1839

יֵצֵא צִבְרוֹן

דְּנֵה וְתַפְלֵה

Fisa 1781

יֵשׁוּת חֶסֶד

דְּנֵה וְתַפְלֵה

Firenze

1828

דְּנֵה שִׁירָה וְרִיב

Rome 1812

יוֹסֵף מִלֵּוֹי פִּינְטוֹ

מִתְחַבֵּר

252